

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

ERMETRINE DURANTE PARTU.

Dit vraagstuk brengt in den laatsten tijd veel pennen in beroering. Aan de gunstige mededeelingen op het laatste Duitsche congres voor Gynaecologie en Obstetrie, October 1937, waar zelfs door sommigen voorspeld werd, dat het ergometrine, in kleine hoeveelheid toegepast, het thymophysine en pituitrine zou kunnen vervangen, hebben wij ons ook gewaagd aan een voorzichtige toepassing. Wij deden dit omdat de clinische moeilijkheden door thymophysine en pituitrine niet geheel kunnen worden opgelost. De individueele reactie is groot voor de hypophysepreparaten: de werking is daardoor onzeker. Morphine geeft soms betere weeën dan thymophysine!

Wij beschikken nu over een kleine 200 waarnemingen. Onze indicaties zijn geweest: weeënzwakte; vroeg afloopen van vruchtwater, geen weeën; overdragen zwangerschap. Wij hebben de weeën geregistreerd met de tocograaf van LORAND. Kortom wij hebben getracht een objectief oordeel te verkrijgen. Het vraagstuk blijkt echter uiterst moeilijk te zijn. Ook voor dit geneesmiddel vinden wij, dat er een sterke individueele gevoeligheid bestaat, waarvoor het mogelijk is, dat zeer ongewenschte verwickelingen optreden. Wij zijn gelukkig geweest, maar het is mogelijk dat men verwickelingen krijgt zooals die in de Duitsche tijdschriften zijn beschreven. De zaak wordt nog meer gecompliceerd door de opmerking van WOLF (*Z. bl. Gyn.* 1938 blz. 1264) dat sommige ergometrine preparaten verontreinigd zijn met ergotoxine en ergotomine. Ook dit moet worden onderzocht. Ook de doseering in druppelvorm is voor dezen staf geheel ongeschikt. Mijn voorloopige indruk is, dat het ergometrine durante partu bij bepaalde indicaties nuttig kan werken, en dat de doseering zeer laag en nauwgezet moet zijn. Het is echter nog niet zoo ver, dat het middel voor algemeen gebruik kan worden aanbevolen. Misschien komt die tijd zelfs nooit.

Rotterdam, 7 Augustus 1938.

B. S. TEN BERGE.

HET BESTAANSRECHT VAN DE SEXUOLOGIE ALS SPECIALISME.

Mei j.l. vroeg ik de specialistenregistratiecommissie naar de mogelijkheid, als sexuoloog te worden ingeschreven. Het antwoord luidde, dat dit onmogelijk was, omdat sexuologie als specialisme in het register niet voorkwam. In een uitvoerig schrijven verzocht ik daarna, de sexuologie als specialisme alsnog in het register te doen inschrijven. 17 Juni antwoordde de secretaris, collega DIEHL: „Uw schrijven van 14 Mei j.l. is door mij behandeld met den voorzitter onzer Commissie. Wij vinden geen vrijheid om bij de talrijke specialismen ook nog het specialisme sexuologie op te nemen”. Deze zonderlinge wijze van afdoening zal ik te bevoegder plaatse aan de orde stellen. Het zij mij hier vergund bezwaar te maken tegen de genoemde persoonlijke opvatting van voorzitter en secretaris van de S.R.C. Ik kan, in de beperkte ruimte van een ingezonden stuk, het bestaansrecht van de sexuologie als specialisme niet argumenteeren. Ik hoop, dat de Redactie daartoe meer ruimte zal willen afstaan. In dit artikeltje zal ik mededeelen, wat de practijk leerde en deze mededeeling aan de openbare geneeskundige meening ter beoordeeling aanbieden.

Ik nam uit mijn kaartsysteem de eerste honderd, voor het grijpen liggende, kaarten, dus volkomen willekeurig. De honderd gevallen bleken te zijn: anti-conceptie: 29; impotentie bij den man: 16; huwelijksmoeilijkheden (hoofdzakelijk op geestelijk gebied): 14; anorgasmie bij de vrouw: 9; steriliteit: 8; geneeskundig onderzoek voor het huwelijk: 7; onanie-neurose: 3; defloratiemoeilijkheden: 3; ejaculatio praecox: 2; abstinentie-symptomen: 2; vaginisme: 2; homosexualiteit: 2; exhibitionisme: 1; masochisme: 1; erfelijkheidsadvies: 1. Het eenige commentaar,